

mærksomhed paa, for hvilke Byer denne Bestemmelse vilde komme til at gjælde, og naar man lægger Mærke dertil, vil man finde, at den paa flere Steder vilde blive særdeles haard for dem, der boe hinsides et Vand, som ikke har en Brede af en Fjerdingvei, og hvem der altsaa nægtes Tilladelse til at drive Haandværk eller Handel. For at nævne et, som det forekommer mig; slaaende Exempel, vil jeg gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa tydeligt fremgaaer af det Kort, jeg med den ærede Formands Tilladelse har henlagt i Kæsesalen, at der er en Strækning i Jylland, hvor man ikke kan faae Lov til at drive Handel og Haandværk, paa Grund af, at Middelfart ligger ligeoverfor i Thy, da Vandets Brede, som bekendt, der kun er en 12—1800 Alen. Der er en Strækning i Jylland, som hverken kommer ind under Fredericias Omkreds eller under Koldings, men som dertimod falder ind under Middelfarts, og Beboerne der kunne altsaa ikke faae Lov til at drive Handel og Haandværk, fordi Middelfart ligger paa den anden Side, ved et af vore dybeste og stideste Farvande; thi, som bekendt, besejles det af de allerførste Skibe. Der er ogsaa et andet Exempel, nemlig et District paa Lolland ligeoverfor Nykjøbing paa Falster, hvorfra der er en Afstand til Sundby af 2250 Alen, altsaa paa 700 Alen nær en Fjerdingvei. Der er et lille Stykke, som hverken falder ind under Saxkjøbings eller Nyheds Omkreds, og Beboerne der vilde altsaa have Lov til at drive Handel og Haandværk, hvis ikke Nykjøbing laa næsten en Fjerdingvei deraf paa Falster, men dette synes dog virkelig at være ubilligt. Det Samme gjelder med Hensyn til Svendborg; Svendborg Sund er 1000 Alen, og altsaa vil der ikke paa en meget stor Deel af Den Laasinge kunne drives Handel eller Haandværk, fordi Svendborg ligger ligeoverfor i Thy. Ved Mariager er Fjorden mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Fjerdingvei bred, og der vil altsaa det Samme blive Tilfældet, men flere Steder er der heller ikke, og naar man sætter Afstanden til 1000 Alen, vil hverken Frederiksfund eller Aalborg undtages, men kun de her af mig nævnte Steder. Jeg vil derfor henstille til det ærede Thing, om det dog ikke vilde være

haardt at beholde Bestemmelsen om $\frac{1}{4}$ Mill, navnlig for den Kreds, Middelfart vilde faae i Jylland, og for den Kreds, som Nykjøbing paa Falster vilde faae paa Lolland.

Krogh: Jeg veed ikke, om det er Stedet her at foreslaae en ny § 15, thi i saa Fald vil jeg tillade mig at forberede et Ændringsforslag til en saadan, ifølge hvilken der i hver Januar Maaned af Stiftsoverigheden skulde offentliggjøres en Fortegnelse paa de i det foreløbne Aar erhvervede Næringsbeviser paa Landet....

Formanden: Dertil er her ikke Stedet; jeg trøede, der var Tale om en ny § 15, som stod i Forbindelse med den foreliggende § 14.

Krogh: Nei, det er det ikke.

Formanden: Ja, saa maa Sagen opsættes til 3die Behandling.

Indenrigsministeren: Der er til denne Paragraph af det samlede Udvalg stillet et Ændringsforslag, som forekommer mig at være vel grundet, og som gaaer ud paa, at efter Forslag af vedkommende Communalbestyrelse — maaskee det dog maatte udtrykkeligt siges, — at „vedkommende Communalbestyrelse“ overalt er Kjøbstadens Communalbestyrelse og ikke Landets, men det er kun en Redactionsbemærkning, jeg vilde henstille til det ærede Udvalg — altsaa efter Forslag fra den Kjøbstads Bestyrelse, i hvis Interesse Afstandsbestemmelsen gjælder, skulde Ministeriet kunne bevilge, at Forbudsbestemmelsen bortfaldt, enten fuldstændigt eller partielt. Det er fra flere Sider blevet anført, at disse Bestemmelser, ialtsald paa visse Steder, ikke ere i Kjøbstadernes Interesse, men det sikreste Middel til at prøve dette er jo ved Loven at gjøre det muligt, at de kunne bortfalde, naar Kjøbstadbestyrelsen selv andrager derpaa. Om der skal sættes 1000 Alen eller en Fjerdingvei, er ogsaa et af de Punkter, hvor det er umuligt at føre noget bestemt Beviis for Rigtigheden af det Ene eller det Andet, og som jeg derfor maa henstille til Thingets Afgjørelse; derimod kan jeg ikke An-